

אי אמרת בשלמא דאמנינהו מעיקרא שפיר -

Granted it is correct if you say they were counted initially

Overview

The גמרא cited a משנה in פסחים, where a father told his children, 'I am going to be קרבן פסח for the sake of the one who arrives first'; when that child arrives he is זוכה in his share and is מזכה his brothers with him in their share. The גמרא concludes that this משנה has nothing to do with יש ברירה, for it can only be understood in a case where the father counted in his children on this קרבן פסח previously (before it was even slaughtered); for otherwise how can they be included after the שחיטה. Our גמרא cites a גמרא which contradicts our גמרא, and resolves it.

תוספות asks:

תימה דבנדרים משמע דאיירי בלא אמנינהו דשה לבית אבות¹ לאו דאורייתא -

It is astounding; for in נדרים it seems that this משנה is in a case where he did not count them in, for the דרשה of אבות (a sheep for a household) is not מה"ת -

ואין צריך שום מינוי דקאמר בפרק אין בין המוֹדֵר (נדרים דף לו,א) -

פרק אין בין המוֹדֵר גמרא states in דאורייתא - (דאורייתא of משנה וכו' האומר הריני שוחט וכו' regarding this משנה)

ואי אמרת שה לבית אבות דאורייתא² אבישרא קאי ומזכה להון³ -

For if you will say דאורייתא is שה לבית אבות how can it be that he is standing by the meat and is מזכה to them their portion?!

ואלא למה אמר להון אבוהון כדי לזרזן במצות⁴ -

But why did he tell it to them (that he is שוחט for the first to arrive); in order to make them hurry when it comes to doing מצות.

¹ The תורה writes (in יב,ג [בא] שמות) regarding the קרבן פסח that שה לבית אבות. One could have interpreted this to mean that the father can and should include his minor children with him as members of his קרבן פסח. However, זירא ruled there that שה לבית אבות is not a requirement מה"ת (and not even מדרכנן), meaning that minor children may eat from the פ"ק even if they were not 'registered' on it.

² This mean that the father must 'register' even his minor children.

³ See ד"ה ומזכי ר"ן who writes; ויקחו להם איש שה לבית אבות בן שעולה ראשון. א"נ האי ומזכה להם אההוא בן שעולה ראשון. בתמיה היאך האב מזכה לאחד מבניו אחר שחיטה. א"נ האי ומזכה להם אההוא בן שעולה ראשון. קאי היאך מזכה לאחיו דבשלמא איהו זכי דאיכא למימר כיון שעלה ראשון הוברר שכשנשחט הפסח עליו נשחט אבל היאך מזכה לאחיו.

⁴ The two גמרות seem contradictory; our גמרא infers from the fact that they may eat from this פ"ק that their father must have registered them previously, while the גמרא in נדרים infers from this very same fact that minor children need not be registered – שה לבית אבות לאו דאורייתא. See 'Thinking it over'.

answers: תוספות

ויש לומר דסוגיא דהכא איירי אי אמרינן שה לבית אבות דאורייתא:

And one can say that the גמרא here is explaining the משנה if we would maintain that **שה לבית אבות is דאורייתא**; in which case we would need to say that the father already registered them previously.

Summary

While the גמרא in נדרים maintains שה לבית אבות is דאורייתא, our גמרא explains that משנה if we maintain דאורייתא שה לבית אבות and minor children need to be registered.

Thinking it over

Seemingly we can resolve the contradiction,⁵ by saying that our גמרא is discussing adult children, who must certainly be registered according to everyone!⁶

---

⁵ See footnote # 4.

⁶ See הגהות מים חיים.